

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๖/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๖/๒๕๖๖

วันที่ ๑๔ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายเข้มชาติ ย่อมสี ผู้ร้อง
ศาลฎีกา ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเข้มชาติ ย่อมสี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเข้มชาติ ย่อมสี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องถูกพนักงานอัยการจังหวัดเชียงรายฟ้องต่อศาลจังหวัดเชียงรายขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อหาพร้อมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยมีปริมาณหน่วยการใช้และสารบริสุทธิ์เป็นจำนวนที่กฎหมายกำหนด ผู้ร้องให้การรับสารภาพ ศาลจังหวัดเชียงรายพิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดตามฟ้องให้ลงโทษประหารชีวิต มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกผู้ร้องตลอดชีวิต และริบยาเสพติดและทรัพย์สินที่มีไว้เพื่อการกระทำความผิด ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีถึงที่สุด ต่อมาประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดเชียงรายขอให้กำหนดโทษใหม่ เนื่องจากประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ บัญญัติเหตุจรรยาไว้แตกต่างจากกฎหมายเดิมที่ศาลใช้ระวางโทษผู้ร้อง เป็นกรณีกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด

- ๒ -

ศาลจังหวัดเชียงรายมีคำสั่งให้ยกคำร้องเนื่องจากเห็นว่าพฤติการณ์ความผิดที่ผู้ร้องอุทธรณ์โทษในคดีศาลพิพากษาไว้ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังคงเป็นเหตุจรรยาตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) โทษที่ศาลกำหนดตามคำพิพากษาเดิมไม่เกินกว่าอัตราโทษขั้นสูงที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายยาเสพติด ไม่เข้าเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่ ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาและยกคำร้องตามคำสั่งศาลฎีกาที่ คร.ย. ๑๖๙๔/๒๕๖๖ ผู้ร้องเห็นว่า คำสั่งศาลฎีกาดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง เนื่องจากเป็นการนำกฎหมายที่ตราขึ้นภายหลังมาบังคับใช้ย้อนหลังแก้ความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ และบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวให้เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิด

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีคำวินิจฉัยแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการโต้แย้งการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลฎีกาโดยศาลฎีกามีคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำสั่งศาลฎีกาที่ คร.ย. ๑๖๙๔/๒๕๖๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

๒. มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งศาลฎีกาที่ คร.ย. ๑๖๙๔/๒๕๖๖ และให้ศาลฎีกากำหนดโทษแก่ผู้ร้องใหม่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการที่ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาและยกคำร้องขออนุญาตฎีกาในชั้นขอให้กำหนดโทษใหม่ ตามคำสั่งศาลฎีกาที่ คร.ย. ๑๖๙๔/๒๕๖๖ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวว่ากฎหมายที่ตราขึ้นภายหลังมาบังคับใช้ย้อนหลังแก่ความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ และบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวให้เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิด ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน

- ๔ -

แจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นการโต้แย้งคำสั่งไม่รับคำร้องขออนุญาตฎีกา และไม่รับฎีกาของผู้ถูกร้อง และขอให้ผู้ถูกร้องกำหนดโทษผู้ร้องใหม่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นกรณีศาลอื่นมีคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

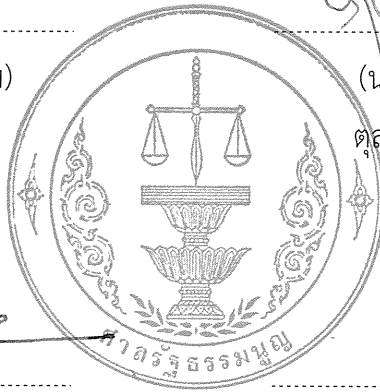
(คำสั่งที่ ๕๖/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อดุชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนทล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ